

hobuse ajajäfs nende fannul. Ehk kül firikulisi töökset teel nähti, weeretas tuul serge lumega jäljed ruttust sinni, et iga saanitalla uusi wagusi pidi ette ajama.

Firikust välja tulles nähti igal pool pisemaid ja suuremaid inimeste troppisi foos, kus föbrad ja tutawad üks teist teretasid ja head õnne uueks aastaks soovisid. Samme peremees, Peeter Möistand, seisis omastega föstri maja nurga taga, kui Ülewainu rahwas mööda läksid; nende wahel ei tehtud suuremat juttu, kui tere ja jumalaga, aga Liisu ja Juhani silmad olid palju rohkem teine teisele täänud kui suu, mis meie lugejatele ei usalda kuulutada, sest et meie nimetatud keelt selgesi ei oska.

Jumala teenistus firikus ja lugemine palvemajas viibisivad täna pikemalt kui muidu; tük widewiku oli juba läinud, enne kui Ülewainu pererahwas koju joudsisivad ja lõunat hakkasivad wõtma. Hartitud pühapääwa wüssi ei räägitud sõõmalaual palju misdag, sest et peremees seda ei sallinud. Toitu samblist lauale langes oli Els niipalju mahti leidnud, Juhani õnne eidele kuulutada, kus kui naisterahwas niisugusi sõnumid lahjemalt wasta wõttab ja oma lewade põlve meeleteletab, kus päike heledamaast paistis, lubad ja metsad ilusamast haljendasivad, lilled kaunimast öüsensid ja süda põues töömu pärast hüppas! Emo, poeg ja tütar tunnistasid sõõma laual, fuda nemad üksteise mõtted sõnata äratundsiwad. Kui hiljemine wana mullane keha jälle karastatud ja rooa waagnad laualt äraforistatud saanud, toetas vereisa selga wasta seina, ohkas paar korda, töötis silmad

toa lae poole ja alustas siis, kuda ta harilisult iga-ford tegi, nende sõnadega: "Jah, fuulime täna jälle esiteks õpetaja suust firikus ja pärast veel selgemast palwe majas, mis meil täna ja igapääw ülem oisi peaks olema, mis ihulikust toidust ülefäib ja meie hingekest taewa wasta saab walmistama, et tema talle sülle ükskord fölbaks; aga wäga pisut leitakse neid, kes seda tähele oskavad panna ja kui Israeli rahwas förbes taewa manna lähawad forjama. Laia ilma lapsed ei holi sest midagi, nemad rändavad kui Soodoma ja Komorra rahwas nii faua sinni filmadega, funni tuline wääwli ja waigu meri neid elusalt oma põhja neelab ja juba walmis füpsatud põrgu hauda wüb, kus piin ei lõppa ja ussi närimisel otsa ei ole. Kuda laia ilma lapsed wana aastat lõpetavad ja uut algawad, on tutaw oisi, mis siin pikemalt ei maksa rääkida. Aga kui, Jumal paraku, faa mõned nooremad meie seltssist nende jälgile kipuvad astuma, — (siin watas ta tösiselt Juhani peale) — kasil ööl tühja tallitusföidawad, siis peab taltermaale aeda ette tehtama, enne kui nemad igawese hukkatusesse langewad. Ewa pakkus õuna Adamile, Adam sõi ja langeb temaga ühtlaese pattu ja muhtluise alla. — Firikust välja tulles anti fät ja soowiti üks teisele õnne, heat uut aastat, rabu ja terwist, mis föik kui aealikud soowimised faste fombel päikese terade ees ära kauwad. Gi tea, kui palju neist soowijatest oskasi wad meeleteletada, mis wara neil enam tarvis lähab. Nende soowitud piliroost leppid ei jõua kellegilte tuge anda, ei midagi jalule seada, mis lauem